

UT QUEANT LAXIS

*Audite insulae, et attendite populi de longe: + Dominus ab utero vocavit me, *de ventre matris meae recordatus est nominis mei.*

Liber Usualis, 1961, pag. 1504

HYMNUS II

U

T que- ant la-xis re-soná-re fibris Mi- ra ges-tó-rum fāmu-li tu-ó-rum, Sol- ve
pollú-ti lá-bi- i re- á-tum, Sancte Jo- ánnes. 2. Núnti- us celso vé-ni- ens O-lýmpo, Te
patri mágnum fo-re nasci-tú-rum, No- men, et vi-tæ sé-ri- em ge-réndæ Or-di-ne promit.
3. Il-le promíssi dú-bi- us su-pérni, Pér-di-dit promptæ módu-los loqué-læ: Sed re-formásti
gé-ni-tus per-émtæ Or-ga-na vo-cis. 4. Ventrís obstrú-so ré-cumbans cu-bí-li Sén-se-ras
Re-gem thá-lamo ma-néntem: Hinc pa-rens ná-ti mé-ri-tis u-térque Ab-di-ta pandit. 5. Sit
de-cus Patri, ge-ni-tæque Pro-li, Et ti-bi compar utri- úsque vir-tus, Spí- ri-tus semper,
De- us unus, omni Témpo-ris ávo. A-men.